

שאלה

a.

הלך ערב פסח אחד חבוצ בא אחד גלאליטא אט מוצי ין ארר
בימים המבוללות מאתמול כלי חמך תוך הידעות ואכיל מן התערובת
היום והעלאת אחר

תשובה

איתא בגלגל א"ח ס' תמ"ז ס"ה מ"הו דג"ס מ"הוים הלרניס במים הפסח
כלי חמך יל להתמיר ע"כ ומלמך מזה דקדק הפסח אין להתמיר כל
דחא פועל הוא דהמים מהטלין כח הביר (ע' מ"א ס"ז ט"ז) ואע"ג להסיין
המ"א ג"כ ליל מ' להתמיר בדבר הוא דוקא בדבר מלוח ליל מ' לאמר דהמים
אין מהטלין כח הביר ועוד מן הטעם לכמה הביר בגלגל (ס' תמ"ז ס"ה) הצבחו
מוכח דקדק הפסח אין כאלו פית מיתול אלה הרמ"א דהג"ה כ"כ בלס
פסח מהר"א סימן קכ"ז (ובגלגל קכ"ז) וכלל כל הדפוסים לעת ידו נדפס בטעות
ס' קכ"ז (ובגלגל קכ"ז) וכלל כל דבר להטליים כלי חמך כאלו יין מבול או ידוע
וכדומה אסור הפסח אלה היט האחרון יל להלך דו ע"כ ובפסח מהר"א י"י
בין להלוחו כלי חמך עבירות וכפיות וכ"כ בגלגל ~~ה"ל~~ ע"ה ע"ה
ע"כ מהר"א גרסא ומהר"א מר"ל ז"ל לאלו לוחין ממנו הפסח אלה היט האחרון יל
להלך דאין אלא מדבריהן ע"כ ולא כ"כ טעם לו מנפג זה וא"כ יל לנ' לתקן אחר
טעם לו ~~ה"ל~~ סה"ל זו ודנ' כ"כ סה"ל ס' קכ"ז לא ליל מ"הוים נ"ל בר נ"ל דהיטרא
דדוקא הייז גמור כאלו הילך לעצרה איתו טעם מועט עם התלה איתו ראוי לתקן ע"ה
לס חבל דהייז הילך התלה אלה חמך מהר"א לוחין כאלו ליה אט מועט אט הרבה
אלא לעד עכ"ל לא אסרו הכ"כ וכלליו הוא כחצות נפילה ע"כ ובכ"כ בין קפאי לתפ
נ"ה הייז ד' לעד ד' וכ"כ הר"ל . וצ"ע הר"ל בכ"ה (דגל רב"ח עמוד ה') ומבאני
הר"ה דג"ס לעיל בקצרה וז"ל והיו יודע דלא לית' נ"ל בר נ"ל אלא ה"ל הייז כהלך
התלה דכיון דטעם לנ' אכ"כ הייזרא הוא כיון דאית' כולי האי לא תלה לאיסור
אלה המידי דאיסורא כל היכא דאיכא טעמא כל אומר ע"ה סוף כל העולם ע"כ גס
הרמ"א כ"כ סוף זה א"כ ע"כ סדרת המ"א לא מובאני - ובדבאי הי העל
וכמו למחרת המ"א ז"ל יעצני ולא מובאני אל תאמך - אך הלא"ה סדרת המ"א ליה יהלוח
וא"כ קצת לא יודע יסוף דעני דמה הוא התקוף בין הילך והחמך אל אחרית - כמו לכת
הוא הצבחו - דהחמך לוחין ע"ה ויל כאלו טעם חמך א"כ גס כהלך איכא למימר הכי
יל כאלו טעם הילך וא"כ ע"כ אדעני דהכ"ה לא יהיה כהלך ראוי לתקן ע"ה לנ'
חבל אלה כלל דרך אחרת דהק דהלך יל טעם מועט ואיתו טעם מועט אין ראוי
לתקן ע"ה לנ' הילך התלה דג"ס לעיל בקצרה וכמו לכ"כ הר"ל) א"כ גס
בחמך איכא למימר הכי דאין כ"כ טעם חמך לתקן ע"ה לנ' ע"ה חמך דהיל
קדמ' ליה ה"ל חמך הוא הייז גמור ומ"א ~~ע"ה~~ ע"ה ע"ה לנ' גס
המחצית הילך סוף להסיר טעם לו המ"א גס הערוך הילוח משה המ"א בס' תמ"ז
ס' כ"ט ובכ"ה מ"א כי ידע כי נטפס חמך ממנו איתו חמך דעני מה לכ"כ המ
ז"ל דהמספיק איתו למנפג לנפג מהר"א ע"כ ע"ה א"כ חמך דהיל
כדי להתקן מן העבירה כמאמר ז"ל הרחק מן הבכור ומן הדומה לו ופסח
בחמך דלא דהי מ"ל אית' כולל לנ' ואין לנ' לדור ולתקן מאיזה טעם

וסברא נכח נהר דהא חמץ חבול הוא לחולה ערה דאזי פס ואזי
ג'וסט מוצר עד לקח ה' ואחכ אסורה הלכך אין יצאות אסור חמץ
בזמן זה עם לאר אסורים דא"כ י' קודם יהלילת האסור סתם ביום אין ה'
וא"כ הוי נ"ל לפעם וי' לייט דנ"ל לפעם מוצר הפסח וי' הפסח סתם
ס"ל לציור קליט ב' דוחק) ובאמת הדין בדין מה לאסורין לזמן מהותם
מאריך בזה
לזה מביא און ל' הביאורי העלם דה' לפס חמץ וי' וכן ב"ד ונ"ל
וכ' זה קומא דנ"ל דה' נ"ל מוצר קודם לקח ה' כאלו הרמז ב"ל ונ"ל
קוד דסטס ביום אין ה' וכן כזה אכל ביט אחרון וכן מלס דאזי אלא
קומא ודי התורה באסור דאורייתא מלאכ' ביט אחרון קודם ונראה
דהא קולח ק' המעל אצ"ל. ללא כפול בהדיא - בדרכי תפוז ארון - דהא
הוא סבר דמסעם דנ"ל דה' נ"ל י' להציר אכל מלס קומא דחמץ
י' להתיר ה' ערה
ונכח יצונו אחר ה'לל היום הלל. לפי שנים בימים בלי חמץ
ומסעמים לכתוב י' פנים להתיר אכל מה נחלם וכבר הורה על
ה' דמלא בהעל' לאסור הפסח מה להבילי בלי חמץ קודם פסח
ומפיו את קיין.
ואם ילל הלוא: אפילו אם אין אזה קולל יצבר הדין אלא ע"ל להתיר הוי
כזה ש"ל א"ל ס' תמ"ד ס"ב (הר"ד לקח להיות בלתי) טוב יהיך שאל קודם
חבול כדי ללא יבאן אסורין בלאר א"כ לפיך אחר חבול ואזי יהליל זה
הביצים אחר חבול (דאם בלס קודם חבול אין צורך לקליט ב' ונ"ל ק' דבר
חכמים דא' הוי י' לפיך היום הוי קודם חבול א"כ ה' ג"כ להפנות ל'
חמץ ללא העליל (ק' סתם) - זה את דהא אסור א"ח (ס"ד) הוסף
הלוא וסוד לפיך שאל קודם חבול אצ"ל למוצר אחר חבול וא"כ לא ע"ל לקח
ק' אזי זה אסור חמץ נלכר אם נציר י' מה אבילי דהא עצה טובה ק'
הלץ כד ללא אסורין ואם היה בל זה האל אלא אס מוצר קליל ככה היום
הלל אחר חבול דודא היינו אסורים כדי ללא להכליל יצבר אלא אבילי אין ב'
דכבר נעלה המעלה ודיקדק הוא ובהכ"ע אין ראוי לאסורין קיין מופי
תורה זו ואצ"ל לכתוב קיין לזין י' הכח יהיה האל נצח פסח
ל' המלא אס נחל לזכר עם הטעמים לכתוב קודם בדי היצר י' לפיך
מוקם אלהי בנ"ד והנה איתא בל"ג י"ד ס' פ"ו ס"ה הביצים קודם טמא
אם היא בלי פסח איתא אסורין ואם היא לופה אסורין וי' בזה פלוגתא
עבומה בין האחרונים והם הפרישה ופל"ק ופס"ל מלבד אחד והדין מלבד
אחר וסברת הפרישה (פ"ו ס' י"א) הוא לאם אחר מלל לופה הן הסמאה
הן הטעמה אסורים ומוקם לניהם אין לופות מוצר וא"כ יצונו נכנס
הפרישה ל' הפרישה באין לופות וכבר כזה הפסח בזה אסור דחוק
אלי בזה שבינו הלל מלל האם הביצה הסמאה היא לופה אסורין
האחרים אצ"ל אלא הפרישה וזה את דהא ונראה להבית דהא ב' כזה דפריק
יפריק בלי הביצים הם לופות דכי היכא דבאין לופה איתא פולסות

אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
וא' מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
ומהא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
איתא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
ל' אצ"ל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
ועם סוגית חידושי יצונו דלס איתא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
ומלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
בבלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
ואחרון אחרון חס"ה גס מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
לגס הוא הלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
[בהפצות קלילות וטעמים מיוחדים ואחרונים לליצור ביטל בלל בלל
פסוקים הינה בלי בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
בבלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
וא' וביא ל' בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
א' לבר מוצר וקודם לזמן אחרון היינו בלל בלל אצ"ל אצ"ל
אחרון דברים אחרים מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
לצונו בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
היובל י' מזה דודא הפוסקים הם נצח סברת הפסח -
אצ"ל אסור נראה יותר להחול ופל"ג - וא"כ אין העלפה מצבית מלהליל
(ק' המעלה ס' מ"ו) אצ"ל מוצר מלהליל (דאם הטמאה שליפסה איתא אסורין)
וזה הוא סברת דלל להסביר ילל ומה אכזה הדין בלל בלל אצ"ל אצ"ל
מליך וטעור טלל איתא נראה י' בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
בבלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
(ק' בלל ל' המעלה ס' ע"ג) אלא אצ"ל אין לאסור הביצים קודם דהא דאסור
הדין מה להבילי בלי חמץ קודם פסח דנ"ל הפסח אצ"ל מלס קומא
דחמץ מה לזין בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
(א"ל ס' ע"ג ס"ב) דלאר י' קודם להסביר הדין תצונו שיכנס ונצח
הדין דא' ל' לזמן היצונו (העליל דודא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
אם ח' ע"ל להיות בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
כזה דהא בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
סליל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
האם ללל האלפס עם היצונו מלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
סליל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
להעליל מוצרין י' י' לזמן יצונו ונ"ל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
להליל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
הלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
המבוללות עם היצונו היום ל' ואצ"ל לכתוב המלא בלל בלל
להליל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל
הלל בלל בלל אצ"ל אצ"ל אלא מלא בלל בלל אצ"ל אצ"ל

הרמ"א אוסר דמיא מה למיילא דעין אלה שני' הוי התקדשות וליך כאלו הדין
לכבודי הדי' בל'ע אלו אם נעצרה התחת ל'ם נעשהטל הטל אצו חוזר ונעזר
הפסח לאסור שאלהו ע"כ ובדאי הירעט הטל ל'ים נעם הביצים
ואם יטעון הטעון הטל כפי הרמ"א דבר יהל לעצרה או ליל אהל לעצרה
בעין פט לעיל ליל וגו' אוסר הפסח והטל שני' הביצים הטל דבר יהל
נמיר לו מתוך אלו הרמ"א מלמד דבוקטן דבר חמץ גמור לעצרה אהל
לא דבר לעצרה מבח בל'עט אוסור חילול כחו שני' ואם אן פירעט
ס' כנען הביצים לא מלאני להי להצרו אכלי חילול אחר הפסח ויפריח
גדר ח'ו לעד הרמ"א סביר אוסור באורייתא מלוא קומרא דחמץ
אל'ם ליל כמה טעמים אהל

complete